

A BÖLCS ÉS A BOLDOG MAGÁN- ÉS KÖZEMBER
TELJES ÉS INTENZÍV TISZTA ÖRÖMFORRÁSOK
POZITÍV ÉLETBÖLCSELET – JÓ DOLGOK LAJSTROMA

Ki vagyok én, ki lehettem volna, s ki lehetnék,
mit érzek, érzékelek - képzelek és gondolok s hiszek.
és mire – nem – vagyok, voltam, leszek képes?!

Arany János
CSALÁDI KÖR

Este van, este van: kiki nyugalomba!
Feketén bólingat az eperfa lombja,
Zúg az éji bogár, nekimegy a falnak,
Nagyot koppan akkor, azután elhallgat.
Mintha lába kelne valamennyi rögnek,
Lomha földi békák szanaszét görögnek,
Csapong a denevér az ereszt sodorván,
Rikoltoz a bagoly csonka, régi tornyán.

Udvaron fehérlik szőre egy tehénnek:
A gazdasszony épen az imént fejé meg;
Csendesen kérődzik, igen jámbor fajta,

Pedig éhes borja nagyokat dőf rajta.
Ballag egy cica is - bogarászni restel -
Óvakodva lépked hosszan elnyult testtel,
Meg-megáll, körülnéz: most kapja, hirtelen
Egy iramodással a pitvarba terem.

Nyitva áll az ajtó; a tüzelő fénye
Oly hivogatólag süt ki a sövényre.
Ajtó előtt hasal egy kiszolgált kutya,
Küszöbre a lábát, erre állat nyújtja.
Benn a háziasszony elszűri a tejet,
Kérő kis fiának enged inni egyet;
Aztán elvegyűl a gyermektársaságba,
Mint csillagok közé nyájas hold világa.

Egy eladó lány a tűzre venyigét rak:
Ő a legnagyobb s szebb... a hajnali csillag.
Vasalót tüzesít: új ruhája készen,
Csak vasalás híja,... s reggel ünnep léssen.
Körül az apróság, vidám mese mellett,
Zörgős héju borsót, vagy babot szemelget,
Héjából időnként tűzre tesznek sokat:
Az világítja meg gömbölyű arcukat.

A legkisebb fiú kenyeret kér s majszol;
Üszköt csóvál néha: tűzkigyókat rajzol.
Olvas a nagyobbik nem ügyelve másra:
E fiúból pap lesz, akárki meglássa!
Legalább így szokta mondani az apjok,
Noha a fiú nem imádságon kapkod:
Jobban kedveli a verseket, nótákat,
Effélét csinálni maga is próbálgat.

Pendül a kapa most, letevé a gazda;
Csíkos tarisznyáját egy szegre akasztja;
Kutat az apró nép, örülne, ha benne
Madárlátta kenyér-darabocskát lelne.
Rettenve sikolt fel, amelyik belényul:
Jaj! valami ördög... vagy ha nem, hát... kis nyúl!
Lesz öröm: alunni se tudnak az éjjel;
Kinálják erősen káposzta-levéllel.

A gazda pedig mond egy szives jó estét,
Leül, hogy nyugassza eltörődött testét,
Homlokát letörli porlepett ingével:
Mélyre van az szántva az élet-ekével.

De amint körülnéz a víg csemetéken,
Sötét arcúedői elsimulnak szépen;
Gondüző pipáját a tűzbe meríti;
Nyájas szavu nője mosolyra deríti.

Nem késik azonban a jó háziasszony,
Illő, hogy urának ennivalót hozzon,
Kiteszi középre a nagy asztalszéket,
Arra tálalja fel az egyszerű étket.
Maga evett ő már, a gyerek sem éhes,
De a férj unszolja: „Gyer közelebb, édes!”
Jobb ízű a falat, ha mindnyájan esznek, -
Egy-egy szárnyat, combot nyújt a kicsinyeknek.

De vajon ki zörget? „Nézz ki, fiam Sára:
Valami szegény kér helyet éjtszakára:
Mért ne fogadnók be, ha tanyája nincsen,
Mennyit szenved úgy is, sok bezárt kilincsen!”
Visszajő a lyánka, az utast behíván.
Béna harcfi lép be, sok jó estét kíván:
„Isten áldja meg a kendtek ételét is,
(Így végezi a szót), meg az emberét is.”

Köszöni a gazda: „Része legyen benne:
Tölts a tálba anyjok, ha elég nem lenne.”
Akkor híja szépen, hogy üljön közelébb -
Rá is áll az könnyen, bár szabódik elébb.
Éhöket a nagy tál kíváncsú ízzel,
Szomjukat a korsó csillapítja vízzel;
Szavuk sem igen van az alatt, míg esznek,
Természete már ez magyar embereknek.

De mikor aztán a vacsorának vége,
Nem nehéz helyen áll a koldus beszéde;
Megered lassanként s valamint a patak,
Mennél messzebbre foly, annál inkább dagad.
(1)Beszél a szabadság véres napjairul,
S keble áttüzesül és arca felpirul,
Beszél azokról is - szemei könnyben úsznak -
Kikkel más hazába bujdosott... koldusnak.

Elbeszéli vágyát hona szent földére,
Hosszu terhes útját amíg hazaére.
(2)Az idősb fiú is leteszi a könyvet,
Figyelmes arcával elébb-elébb görnyed;
És mihelyt a koldús megáll a beszédben:

„Meséljen még egyet” - rimánkodik szépen.

„Nem mese az gyermek,” - így feddi az apja,
Rátekint a vándor és tovább folytatja:
Néma kegyelettel függenek a szaván
Mind az egész háznép, de kivált a leány:
Ez, mikor nem hallják, és mikor nem látják,
Pirulva kérdezi tőle... testvérbátyját:
Három éve múlik, hogy utána kérdez,
Még egy esztendő vár, nem megy addig férjhez.

Este van, este van... a tűz sem világít,
Kezdi hunyorgatni hamvas szempilláit;
A gyermek is álmos, - egy már alszik épen,
Félrebillent fejjel, az anyja ölében.
Gyéren szól a vendég s rá nagyokat gondol;
Közbe-közbe csupán a macska dorombol.
Majd a földre hintik a zizegő szalmát...
S átveszi egy tücsök csendes birodalmát.

(1851. ápr. 10.)

*

*

Egy tányérből eszünk,
Össze sosem veszünk...
(s ha mégis, hát hamar kibékülünk)

*

Elfogadom a sors által felkínált szerepet,
Az én dolgom az, hogy azt én jól eljátsszam

*

Csikóbőrös kulacsom
Megszemélyesítem a holt tárgyakat

*

Adom tovább, számár a végállomás

*

Fészket rakok
És nem engedek bele kakukk tojást

*

Élettársi segítség
Szárnyat kapok a vágyaimhoz

*

Megmondom az igazat,
ha esetleg be is török a fejem

*

Kerülöm a túlfűtött lényeglátókat

*

Kihúzom a gyufát és én csinállok szódát

*

Munkavállalói sérelmeim miatt élek a morgás ősi jogával

*

Lehasalok a réten a fűbe és figyelek tücsköt-bogarat

*

A focicsapatunknak kapitányt választunk

*

Kimegyek a nudista strandra – fügefalevéllal

*

Maradék ételekből kreatívan újat rögtönzök

*

Ötölök-hatolok? Inkább ötről hatra jutok

*

Bárkit kitilthatok házamból – persona non grata

*

Emlékszem a jelszavamra,
ami engem beenged a kincsesbarlangba

*

Megfejtem a keresztrejtvényt, ahol minden betű számít

*

Házasságot közvetítek
„impotens”tehetetlenkedők között

*

Az igazságom érzete-tudata megtáltosít

*

Az imáimba foglalom a jótevőim névsorát

*

Sántának tettetem magam,
hogy kölykeim védve megtévevesszem a ragadozót

*

Bedugom a fülem és így nem ér zajártalom

*

Éhesen minden ízlik –
s mikor evés közben jön meg az étvágy

*

Ötletgazda –
szabad ötleteim jegyzékben adom

*

Elábrándozom, hogy mit tennék egy öttalálatossal

*

Kifizetem az adósságom, elengedem hitelezőim tartozását

*

Igyekszem minden várható kimenetelre tervet készíteni

*

Ültettem egy fát, építettem egy házat, írtam egy könyvet

*

Szeretnék szántani, hat ökröt hajtani?

*

Nem lesek be mások levelébe, vagy - ablakon át - a lakásába

*

Nem engedem befészkelni a gyanú fekete bogarát

*

Százból ha egyszer jó, az már nagyon jó – mi az?

*

Egy filozófus és a humor magaslatáról nézem az eseményeket

*

Kitalálom, hogy Ő milyen ajándéknak örülne legjobban

*

Eső után erdőben kószálok, gombára találok

*

Nem préselek ki krokodilkönnyeket zacskóimból

*

Pisszenés nélkül figyelem
a kis patkány kefir nyalakodását ablakomban

*

Kiülök a patakpartra, s beleolvadok a csobogásába...

*

Nem mászok az asszonyra,
ahányszor merevedésem van

*

Polgárpukkasztó fricskákat ötlök ki,
s ütök nyélbe vagy elvetem, abortálom...

*

Madarat lehetne fogatni velem

*

Nem gyökerezett a földbe a lábam

*

Semmit nem kopogok le –
Pláne nem faasztalon alulról felfelé...

*

Túlélő kalandtúrára indulok: kerékpározás a Bécsi úton

*

Szétszórt figyelmem összpontosítom: fókuszálok

*

My house is my castle
A betolakodót kivágom, mint macskát szarni

*

Ha álmomból riadok fel,
próbálom felidézni-értelmezni az álmom...

*

Csak a nagyon útban levő pókhálókat takarítom el

*

Feltűnést keltek vagy éppen hogy kerülöm a feltűnést

*

Belehuppanok a gondolkodó székembe, s elmerengek

*

Komótosan megtömöm a pipám, meggyújtom és pőfékelek

*

Velem szembejövő emberek arckifejezését parodizálom

*

Kezem összekulcsolásával galambbúgást utánzok

*

Barátaimért jótállok – kezeskedem

*

Törzskocsmámban otthonosan mozgok és diskurálok

*

Feszültséget oldok – hangulatot fesztelenné varázsolok

*

Híreket titkosítok – a rám bízottakat éberén őrzöm

*

Leckét felmondok és kikérdezek

*

Ingerkedek és incselkedek a szépaszonyokkal

*

Tapintatosan kijavítom mások ejtési-írási hibáit

*

Pofákat vágok – fintorgok: kifejezem nemtetszésem

*

Rápirítok a számból a falatot kinéző Vacakra

*

Úgy teszik, mint aki nem hallott-látott semmit

*

Elégedetten vagy fázósan dörzsölöm a tenyerem

*

Hüledezek:
milyen szerencsésen úszta meg a balesetet

*

Naphosszat gondolkodom az emberi boldogság akadályairól

*

Kitöltök és beadok egy egyszeri szociális segély kérvényt

*

A velem történeteket élvezetesen, kereken előadni

*

Elhallgatott igazságokat ordas hazugságnak titulállok

*

Elveszített egyensúlyom, lélekjelenlétem visszanyerni

*

Babonás szokásaimtól nevetségessé tételükkel megválni

*

Engedni és élvezni, hogy kutyám a kezem nyalogassa

*

Ott vakarni meg érzéssel a bőröd, ahol viszket

*

Lélegzetet venni – lélegzetem visszafojtani

*

Elviselni, sőt büszkének lenni rá,
hogy éppen velem statuálnak példát

*

Az akasztófa alatt
várni a napi kegyelmi kérvényre a választ

*

Halasztást kérni – haladékot adni

*

Egy védtelen csigát az úttestről továbbsegíteni

*

A jó pletykákból kiszűrni a rágalmazást, befeketítést

*

Más balsorsát átélni, együttérezni – szemem könnybe lábad

*

Hálát adok Istennek minden jóért, rosszért

*

Nekidurálom magam – felkötöm a gatyám

*

Faképnél hagyom a leleplezett szélhámost

*

A beszerzéstől a kínálásig: pl. egy gulyásleves menet

*

Átfutom a sporthíreket,
megnézem: milyen focimeccs lesz ma, amibe belenézek

*

Birdwatching
Meglesem a kertünkben átutazó, maradó madárcákat

*

Megszámolom és beosztom a maradék pénzem

*

Drótpostázok a még megmaradt jóismerősöknek,
És reménykedve várom legalább egyszavas válaszukat

*

Talált és saját írásokat teszek fel a honlapra

*

Összepakolom a focis cuccom a sporttáskámba

*

Kidörzsölöm a szememből az álmoságot

*

Kedvesemnek az ágyba viszem a meleg kávét

*

Álruhában, magam balgának tettetve elvegyülök

*

Megalkuszom a zöldségessel a kidobásra várókra

*

Ha kutya lennék, örömömben csóválnám a farkam

*

Emberismeret

Egyre jobban tudom, hogy melyik emberben mi lakik

*

Adomázó és anekdotázó

Kinevetve tudunk igazán megválni a terhes múlttól

*

Vitalitás és virgoncság

*

Nem ijedek meg a magam árnyékától

*

Kardos, temperamentumos menyecske a menyem

*

Jegyben járok – eljegyzem a mátkám

*

Ott vagyok, ahol legény kell a gátra

*

Kérlelhetetlen a lényeket,
hajlékony a módját illetően

*

Ami csak ráadás

Stafírun, kelengye, hozomány

*

Megnézem az anyját, elveszem a lányát

*

Mindenki a vendégem
Lakodalom van a mi utcánkban

*

Tanúságtevő
Katolikus jámborság és protestáló hit

*

Közös autó
Nem kell mindent személyesen bírni
Nem minden közös lónak „túrós” a háta

*

Csereüdülés
Pénz nélkül nyaraló

*

Becsületbíróság
Nem pereskedünk,
Egymás között rendezzük vitás ügyeinket

*

Egy újszülöttnek minden vicc új

*

Becsületkassza
Kirakom az árut, majd este elviszem a bevételt

*

Megfelelő ember a megfelelő helyen
Akinek Isten hivatala ad, annak észt is ad hozzá

